EERSTE JAARGANG 3 JULI 1914 No. 5

Het Padvindersblad

Weekblad, officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders Organisatie en van den Nederlandschen Padvinders Bond

REDACTIE: Dr. J. W. BOISSEVAIN, Hoofdredacteur, Zijlstraat 59, Haarlem, aan wien alle kopij in te zenden, Jhr. J. GRAAFLAND, Dr. W. J. H. LEURING, J. F. SCHAAP, 1ste Ltnt. C. D. VIEHOFF

J. W. BOISSEVAIN & Co.
UITGEVERS, HAARLEM

ABONNEMENT:
Per half jaar, franco per post . ƒ 1.10
Buitenland . . . . . ,, 1.60
bij vooruitbetaling

ADVERTENTIEN:
Van 1—5 regels . . . . . ƒ 0.85
Elke regel meer (gewone letter) . ,, 0.15
Bij abonnement korting

INHOUD: Plaat — Van de Redactie — Daniël — De avonturen van een P. V. hoed — De Gelderland-troep — Jongensopstellen — Pinksterkamp van den 1en Troep N. P. O. Den Haag — Kamp te Harderwijk — Officieel gedeelte — Opgevangen gesprekken — Indrukken uit Amsterdam — De Baron van Pallandt-Troep in Amsterdam — Vragen en Antwoorden — Plaatjes — De Hemel — Vereenigingsberichten — Lijst van Oefeningen

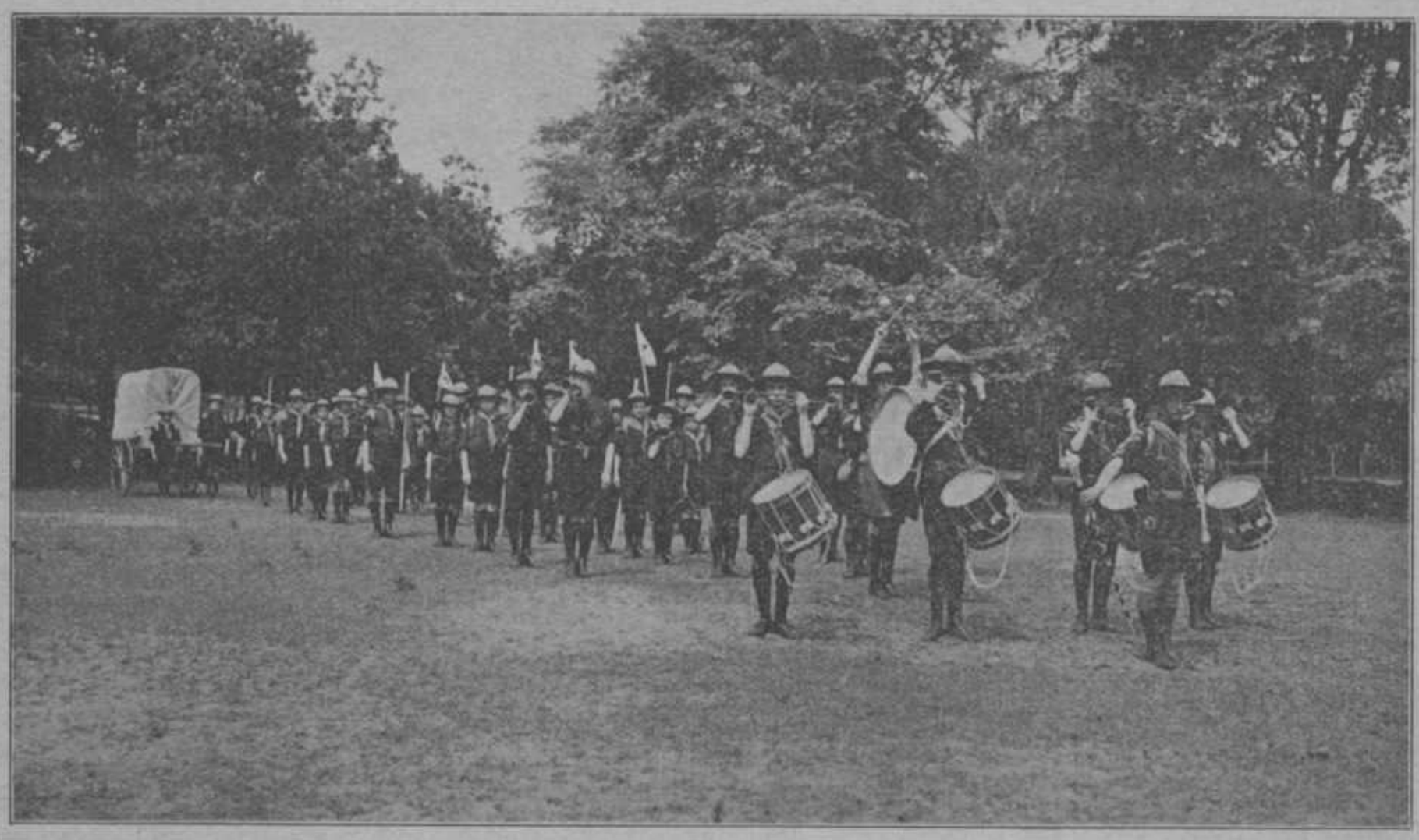

De Baron van Pallandt-Troep, 's-Gravenhage

VAN DE REDACTIE

Bij de samensmelting had de Heer A. E. Dudok van Heel tijdelijk op zich genomen een der beide redacteuren te zijn, aangewezen door de vroegere „Padvinder". Nu vanwege de eigenaren van dat blad aangewezen is Jhr. J. Graafland te Roermond, heeft de Heer van Heel zijn redacteurschap neergelegd, en namens redactie en lezers zeggen wij hem dank voor wat hij voor 't blad gedaan heeft. Hij blijft echter vast medewerker en zal voortgaan met artikelen inzenden. De Heer Graafland is een goede bekende voor de lezers van „De Padvinder", en de redactie is blijde hem in haar midden op te nemen.

Daniël

In mijn welkomstwoord aan ons nieuw weekblad heb ik den wensch geuit, dat het boven alles zou streven om bij ons Padvinders te ontwikkelen den echten, ouden „ridderaard" en daarbij aangegeven, waaruit die ware „ridderaard" bestaat, door in 't kort te beschrijven, wat den grondslag vormde van de ridder-gelofte, welke hij aflegde, die waardig gekeurd werd tot ridder geslagen te worden. Het spreekt vanzelf, dat de daden van dien ridder nu ook in overeenstemming moesten zijn met de verheven gedachten, welke in zijne gelofte neergelegd waren. Daardoor kwam zijn „ridderaard" in werkelijkheid tot uiting en daaraan danken wij de heerlijke daden van onovertroffen moed, zelfopoffering en naastenliefde, die ons met bewondering vervullen en ons Padvinders nu nog bezielen en ons een voorbeeld tot navolging zijn, al gevoelen wij ook, dat wij in menig opzicht nog te kort schieten.

Een van de allermooiste uitingen van den „ridderaard" is zeker „zedelijke moed". Deze staat hooger nog dan de physieke moed en dapperheid.

Onze geschiedenis getuigt op alle bladzijden met gulden letters van mannen van grooten zedelijken moed. Om er slechts enkele te noemen:

Willem de Zwijger, de gunsteling van den machtigen Keizer Karel V, die het aandurfde zijn hooge positie op te offeren en zijn leven en alles wat hij had te wijden aan eene taak, die menschelijkerwijze gesproken als verloren beschouwd moest worden, maar die hij niettemin aanvaardde alléén omdat hij het vaste geloof had, dat zij rechtvaardig en goed was. *Leiden's burgemeester Van der Werff*, die, toen het uitgehongerde volk hem nopen wilde de stad over te geven, nochtans den moed had, met zulk een deprimeerenden toestand van ellende voor oogen, geheel alleen het volk te weerstaan en het opnieuw tot volhouden te bezielen. *Willem de Derde en burgemeesteren van Amsterdam*, toen in 1672 Lodewijk de veertiende met een overmachtig leger de kleine republiek der Zeven-Provinciën was binnengevallen en haar wilde verpletteren en de Staten van Holland onder den indruk dat alles verloren was, de vernederende vredesvoorwaarden van den „Roi Soleil" wilden aanvaarden; toen was het, dat de lichamelijk zwakke Oranje-vorst de fiere woorden sprak, dat hij „*liever alleen in de laatste schans zou sneuvelen, dan voorwaarden aan te nemen, die het volk tot schande zouden zijn*". En burgemeesteren van Amsterdam sloten zich daarbij aan en, al stonden zij alleen tegenover al de overige leden der staten, zij zeiden met opgeheven hoofde, „*dat de burgers van Amsterdam zich liever op hun wallen in stukken zouden laten hakken, dan een knechtschap te aanvaarden, dat ze te voren nooit gekend hadden*".

Ziet, vrienden, dat zijn alles uitingen van grooten zedelijken moed. Het aandurven van den strijd en zijne consequenties op alle gebied, *als men een zaak goed en recht acht*, ook al schijnt die zaak een verloren zaak, ook al is men in de minderheid, ja, al staat men alleen tegenover een veel grootere macht of eene groote meerderheid.

Het is zoo gemakkelijk en dikwijls voordeelig, om met de meerderheid mede te heulen, ook al heeft men voor zich de overtuiging, dat die meerderheid niet het rechte, niet het ware en goede aan hare zijde heeft; maar moeilijk is het en er behoort zedelijke moed toe, om dan pal te staan voor zijn beginsel en niet te wijken, al staat men alleen voor datgene wat men als goed en juist erkend heeft.

Een onovertroffen voorbeeld van zedelijken moed geeft ons Daniël.

Wij kennen allen zijn geschiedenis, niet alleen, zooals zij te vinden is in den Bijbel in het Boek Daniël, maar zooals zij ook enkele jaren geleden gevonden is bij de opgravingen ter plaatse, waar Babylon gelegen heeft, alwaar men zoo gelukkig geweest is bij die opgravingen het paleis van de Koningin van Babel te ontdekken en daarin een groote ruimte gevuld met gebakken leemen tafeltjes, alle beschreven met Chaldeesch schrift, dat dén geleerden gelukt is te ontcijferen. Men zou dus kunnen spreken van de Koninklijke bibliotheek van de vorsten van Babylon. Welnu, daarbij heeft men ook de geheele geschiedenis van Daniël gevonden, volkomen gelijk aan het Bijbelsch verhaal en zooals zij ten tijde van zijn leven op last dier Koningen is opgesteld.

Toen Nebucadnézar, de stichter van het eerste wereldrijk, met de verovering van Jeruzalem ook de Israëlieten aan zich had onderworpen, voerde hij een deel van de bevolking in gevangenschap mede naar Babylon en beval hij, dat eenige verstandige jongelieden van koninklijken bloede uit dit volk zouden worden opgeleid aan zijn hof in de taal en wijsheid der Chaldeën; onder deze jongelieden was Daniël wel de voornaamste en het is eigenaardig te lezen, hoe eenvoudig en sober zijn levenswijze bleef aan dit weelderige hof, omdat naar zijne overtuiging en zijn godsdienst dat weelderige leven verkeerd was. Niet alleen, dat hij er zich niet voor schaamde, maar hij had den zedelijken moed er ook rond voor uit te komen. Maar niet alleen hiervoor. Hij durfde het aan om den machtigen Nebucadnézar de waarheid in het gezicht te zeggen en, als deze in hoogmoedswaanzin beveelt, dat alle man op aarde hem als God zullen vereeren en erkennen, weigert hij en zegt slechts Jehovah, den almachtigen Schepper van hemel en aarde, als God te willen belijden. En als later Darius een bevel uitvaardigt, dat niemand in zijn Koninkrijk gedurende dertig dagen een verzoek zal mogen doen aan God of mensch, behalve aan hem den Koning, op straffe van voor de leeuwen geworpen te worden, dan denkt hij er niet aan af te wijken van wat zijn geloof hem tot een behoefte maakte, namelijk om dagelijks zich in het gebed tot God te wenden, en niettegenstaande hij wist, welke straf er op stond, doet hij het niet in het geheim, maar openlijk, op oostersche wijze voor de open bovenvensters van zijn huis, die uitzien in de richting van zijn vaderland, dat hij niet kon vergeten.

Ziet vrienden, *dat* is zedelijke moed, gesteund door zijn vaste Godsgeloof en zijn ernstig streven tegenover God zijn plicht te willen doen.

Zouden wij den moed hebben, wanneer ons leven er door bedreigd werd, openlijk ons geloof in den eenigen almachtigen God van hemel en aarde te bekennen? In dezen tijd hebben wij om die bekentenis niet meer den dood te vreezen, maar er zijn spotters, er zijn er, die ons daarbij met een medelijdenden glimlach zullen aanzien; hebben wij dan den zedelijken moed ons boven dien spot en die minachting te verheffen? Ik hoop het, want anders missen wij den echten ridderaard en zijn wij niet waardig Padvinder-ridder te zijn.

Ik heb hier met opzet Daniël tot voorbeeld gesteld, omdat ook hij nog maar een jongeling was, toen hij er reeds voor te staan kwam zijn zedelijken moed te bewijzen, en tevens omdat het juist in zake geloof en godsdienst voor jongens vaak zoo moeilijk schijnt hunnen zedelijken

moed te toonen. Bij velen van hen heerscht het allerdwaaste wanbegrip, dat mannelijke aard en godsdienstzin twee elkander afstootende elementen zijn. Niet echter bij den Padvinder, dat verbiedt hem zijn ridderaard en zijn ridderbelofte.

Het spreekt vanzelf, dat bewijzen van zedelijken moed en kracht van karakter niet alleen op godsdienstig gebied maar op alle gebied geleverd kunnen worden, en ik hoop van harte, dat de Padvindersbeweging er toe zal bijdragen om deze schoone ridderdeugd bij ons allen in sterke mate te ontwikkelen.

A. E. Dudok van Heel

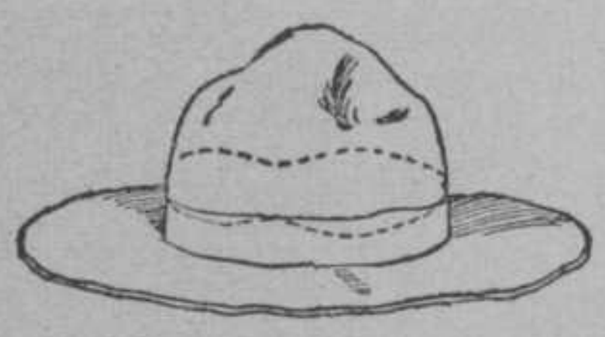

De avonturen van een P. V. hoed

In de City van Londen, het drukste gedeelte, waar dagelijks honderden motorbussen, huurrijtuigen, vrachtwagens, automobielen en andere voertuigen door, of liever, langs elkander glijden in de eindelooze rij, waar zakenmenschen in zenuwachtige haast zich spoeden van en naar hun zaken, staat dicht bij de „Bank of England" een somber pakhuisachtig gebouw. De gevel en ruiten zijn bedekt met een roetlaag, veroorzaakt door de benzine- en oliewalm der motorbussen en ook de koperen naamplaat, waarop vermeld staat :

DURBEY & Co.
Government—Contractors

heeft al zijn oorspronkelijken glans verloren.

Op de derde verdieping van dit gebouw, in een groote ruimte aan den voorkant van het huis, bracht ik het eerste jaar van mijn leven door. Hoewel er een eeuwig-benauwde atmosfeer heerschte, veroorzaakt door stapels nieuw goed en gummi-gronddekens, en vooral door een rist bruine rug-zakken, heb ik me daar niet verveeld. Ik had namelijk het geluk de bovenste te zijn van een stapel van mijn collega's en had zoodoende het uitzicht op het voortdurende gewir-war van de City, hetgeen afwisseling genoeg gaf.

Toen ik echter een jaar op den uitkijk had gelegen en mij de toestand van mijn „uitzicht" op elk uur van den dag bekend was, ja, ik zelfs de kunst van verkeersregeling door de reusachtige „bobbies" geheel meester was, begon ik te verlangen naar iets anders, hetgeen te begrijpen is, gezien de aard van mijn bestemming. Vele om mij heen had ik reeds zien verdwijnen, maar ik was tevreden met mijn lot, daar ik geen gewone hoed maar een P. V. hoed ben. Mijn verlangen werd sterker en mijn beste vriend, een mooie glanzende 6¾, die steeds naast mij had gelegen, met eenige andere werd weggehaald door een kranige patrouille scouts (leuke lui toch, die padvinders, ik had er in dat jaar al heel wat op visite gehad).

Ik was echter een weinig gangbare jongensmaat, n.m. no. 7, waarvan meer vraag was bij het grooter en sterker ras der leidershoeden.

Hoe lang zou ik nog moeten wachten ? . . . .

Het was een warme middag in Juli, de zon scheen fel op het doorrookte raam van mijn compartiment en de rugzakken en gronddekens deden zich buitengewoon gelden. Dick en Jim, de magazijnknechten, waren bezig met vaardige hand diverse bestellingen bij elkander te garen, want het was nu de drukste tijd op onze afdeeling, de „scout-departement", zooals het bordje op de deur vermeldde. Plotseling gonsde de electrische koker, waarin alle bestellingen en orders van het kantoor naar de diverse afdeelingen werden getransporteerd, en hield halt op onze verdieping, hetgeen aangekondigd werd door een electrische bel. Jim klapte het deurtje open.

„Aye, Dick, a card from Holland, a scout hat, 6⅞." (Hallo, Dick een briefkaart van Holland, een P. V. hoed no. 6⅞).

Dick's ruwe handen graaiden en zochten in onzen hoek.

„I say, Jim, we do'nt have any more in stock of that size". (Zeg Jim, we hebben dat nummer niet meer in voorraad).

„7 will be allright", schreeuwde Jim terug en voor ik goed en wel besefte wat er gebeurde, keilde Dick me met een sierlijke beweging naar het midden van het vertrek, waar de goederen ter verzending gereed lagen.

Dienzelfden middag bracht de lift mij naar de verzendafdeeling, met nog vele andere artikelen. Naast mij lag een sterke groote leidershoed met een aangehecht adres voor Canada; aan den anderen kant een stapeltje groene shirts voor London N. terwijl aan mijn bol een briefje was gehecht met het adres, dat zoo nauw in verband stond met mijn verder bestaan.

„Scout Hans Overbeek"
5 Duinlaan
Zeestad
(Holland)

Durbey & Co.
London

In deze verzendafdeeling werd het adres losgemaakt, op een doos geplakt, waarna ze mij, nog stijf en stram van het liggen, inpakten, gereed om de reis te aanvaarden naar het mij onbekende land. Een wagen hakkelde me over de Londensche keien naar de rivierzijde, die zich aankondigde door het sissen en werken der stoomkranen en het piepen en knersen der kettingen. Eenige uren daarna vertelde het monotoon gestamp der machines en het geschommel van het schip me, dat Holland, waar ik mijn P. V.-hoedloopbaan zou beginnen, aan de andere zijde lag van de zee.

(*Wordt voortgezet*)

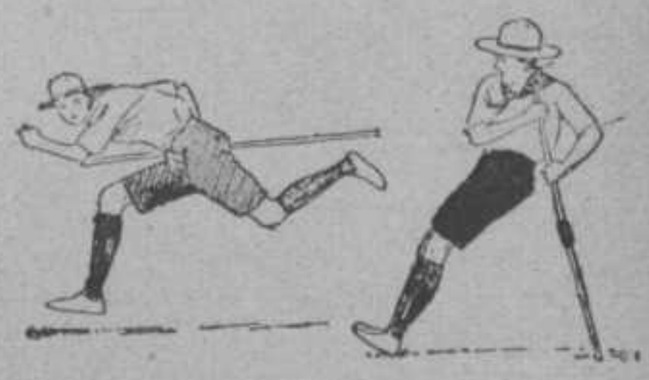

De Gelderland-troep bij professor Karhrels

door S. A. v. Oven

Hoofdstuk VI

Op Duivelseiland

„Mijnheer, bent u de bevelhebber van dit eiland ?"

De hopman, die nog met zijn drie gasten stond te praten, keek verbaasd op. Onwillekeurig dacht hij aan Decima.

„Om u te dienen mijnheer. Mijn naam is Toplicht".

„Ik ben mijnheer Dirks. Hoofd van de schcol in Borghweide. Als u mij niet onmiddellijk naar den kant laat brengen, wat die kwajongen vertikt te doen (op Willem wijzend), dan zal ik de Padvinders nog meer tegenwerken dan tot nog toe. Dan zal ik.... Het begon den Schout-bij-nacht te vervelen. „Mijnheer Dirks, mag ik mij eens voorstellen, ik heet Vestenborgh. Die kwajongen had groot gelijk, geen boot te geven. U kunt niet terug, voorloopig. Net zoo min als wij. U hebt nu een mooie gelegenheid om de Padvinders te leeren kennen, voor u ze verder tegenwerkt. Misschien wordt u wel bekeerd, net als ik".

— „Hoe komt u hier, mijnheer ?" vroeg de hopman.

„Hoe moet ik u noemen ? Bevelhebber ? Gezagvoerder, of hoe ?"

„What 's in a name ? Met hopman ben ik tevreden. Dat is mijn rang, en het is kort".

„Nu dan, hopman, ik stond aan den kant, toen de roeiboot afstak. Die apen begrepen duvels goed, dat ik niet terug zou kunnen en daarom vroegen ze, of ik het kamp niet eens wilde zien. Ik liep er in. En hier ben ik. Wat moet ik nu ? Wat zal ik ? Ze weten thuis niet, waar ik ben".

„Wel mijnheer Dirks, zooals u van den Schout-bij-nacht al gehoord hebt, u moet hier blijven. U kunt de gasttent deelen met deze heeren...."

„In een tent slapen, nooit ! Om doodziek te worden. En nog wel met vreemden. Waar ziet u mij wel voor aan ? Ik wil...."

De hopman ging onverstoorbaar verder : „U hoeft zich voor thuis niet ongerust te maken. Ik zal dadelijk aan het slot laten weten, dat u hier bent, en verzoeken, dat even bij u thuis te melden".

„Als u een boodschap naar het slot kunt sturen, dan zult u mij gelegenheid geven, mee te gaan. Pas op als u het eens durft weigeren. Dan zal ik een aanklacht tegen u indienen wegens wederrechtelijke vrijheidsberooving. En ik weiger pertinent in uw tent te slapen. Jullie daar, jongens ! Die roeiboot klaarmaken. Onmiddellijk !"

Nu werd het Toplicht, die tot nog toe geduldig geluisterd had, toch te machtig. „Mijnheer, u moet heel goed begrijpen, dat er hier op het eiland maar één is, die bevelen geeft. En dat ben ik. Ieder ander heeft niets in te brengen dan leege briefjes en die worden „voor kennisgeving aangenomen". U bent in een wespennest verzeild geraakt. De eenige manier om het hier dragelijk te hebben is u te schikken. Ik eisch stipte gehoorzaamheid. Ook van mijn gasten. Padvinder de Vries ! Wijs den heeren hun tent".

Glimlachend salueerden de drie officieren en volgden den Padvinder. Dirks bleef weifelend staan.

De hopman beschouwde het gesprek als afgeloopen en ging naar den tjotter, om de averij op te nemen.

„Die baron lijkt wel gek, te doen wat die vent zegt. En die officieren ook", bromde onze vriend.... en ging de anderen achterna naar de tent.

Toen de hopman zag, dat ook, dank zij den steun van zijn drie andere gasten, zijn gezag gehandhaafd bleef, liet hij de jongens zich over 2 twaalfmanstenten verdeelen, en bood de zoo vrijgemaakte groote tent aan zijn gasten aan. Na overleg met de koks deelde de hopman aan het middagmaal mee, dat het gezelschap op rantsoen gesteld zou worden. Als het morgen mooi weer was, hadden de heeren één dag zich moeten bekrimpen. Was het morgen slecht weer, dan was dit de eenige manier ook dan eten te hebben. — De ham was aangesproken. Eén ham voor een kleine dertig lui, als middagmaal, met sla en aardappelen.... het was genoeg. Maar niet te véél. Voor morgen de zalm.

Gedurende den nacht stormde het geweldig. De hopman had extra lijnen over de tenten laten spannen, en de haringen heelemaal in den grond laten slaan. Toch woei de keuken-tent om en scheurde.

Den volgenden morgen werden drie oudbakken kommiesbroodjes verdeeld. Ieder kreeg één sneedje. Koffie en thee was er genoeg. Tegen elf uur stak een visscher met zijn boot af, en trachtte het eiland te bereiken.

Onder een onmogelijk klein lapje zeil naderde hij. Iedereen stond in gespannen aandacht te kijken. Eindelijk, toen de visscher half weg was tusschen het eiland met de ruïne van de kapel en het Padvinderseiland, beval de hopman : „Vrijwilligers voor de vlet". Onmiddellijk deden alle jongens een pas vooruit. Toplicht koos de beste roeiers uit en keek vragend naar den zeeofficier. Als antwoord deed deze zijn jasje uit. Een wenk van den hopman, en de vlet stak af. Juist waren ze het haventje uit, toen het grootzeil van den visscher uit de lijken sloeg. Zijn bootje zwaaide rond en sloeg vol. De man wist zich aan zijn omgeslagen boot vast te houden, tot de vlet hem bereikte en opnam. Met groote moeite kwam deze op het eiland terug. De visscher vertelde, dat de professor hem gevraagd had, eten naar het kamp te brengen. Zestig brooden, vijftien pond vleesch en een mandje groenten. Alles weg, en een mannetje meer om te voeden. „Wel baas, je treft het", zei de hopman. „Heb je wel eens zalm uit blik gegeten ? Neen ? Nu, dan zullen we je daar vanmiddag eens op fuiven. Je moet alleen niet te veel eten, want we hebben maar zes blikjes". „Jawel meneer, dat komt wel terecht. Maar mijn boot ?" „O, treur daar maar niet over. Daar komt méér van terecht dan van onze koffietafel. Die boot krijg je wel vergoed, maar wij hebben om twaalf uur geen eten".

's Morgens hadden de jongens weinig gehad. Om twaalf uur niets. — „Jongens, die het beste plan heeft om aan eten te komen, krijgt een mooi boek uit de troepkas".

De jongens hielden krijgsraad. „Hebt u een plan, mijnheer Toplicht ?" vroeg de Schout-bij-nacht. „Jawel, maar het zal misschien niet lukken. Ik wou eerst eens hooren, wat de jongens bedenken."

Een minuut of vijf later zei Willem maar één manier bedenken. „Uw lijfwacht vraagt of ze eten mogen gaan halen met de vlet".

De Schout-bij-nacht knikte hem goedkeurend toe, en vroeg : „Wel meneer Dirks, wat dunkt u van de Padvinders ?" — „Niet meer dan een staaltje van hun plicht, zou ik zeggen. Ze bedenken het alleen wat laat. Hadden al terug kunnen zijn. Waar wacht u nog op, meneer de hopman ?"

„Tot ù zich aanbiedt om met een paar van óns te gaan, mijnheer. Ik waag mijn jongens er niet aan — en u en mijn boot ook niet. Dank u heeren", liet hij er op volgen, toen de Schout-bij-nacht, Westerfoort, de

Engelschman en de visscher onmiddellijk klaar stonden.

„Wat is uw plan, hopman ?"

„Seinen naar het kasteel, dat ze een lange, dunne lijn aan een boei binden met een zeiltje er op. Dat aan onzen loefkant in het water gooien, en dan wij probeeren het hier op te pikken.

„Niet kwaad", zei de vlootvoogd, „maar lijkt het niet een beetje op het vuurpijltoestel ?"

„U meent dat het ding nooit hier komt ?" Natuurlijk was er meer kans, als *wij* de boei af konden zenden. Maar ik ben bang, dat vijf en twintig lasso's te kort zullen zijn. Dat is maar zoowat 300 Meter. Als het geslagen lijn was, konden we ze uitdraaien, maar die lamme dingen zijn allemaal gevlochten. — Dirk ! Seinen !"

Een minuut of tien later zagen ze de auto rondom het meer rijden, en aan den loefkant van het eiland stoppen.

De heele middag ging weg met probeeren.... en voor diner kreeg ieder een stukje zalm uit blik en twee aardappelen.

Het was een gezellig maal. Het tekort aan eten werd aangevuld met gezang. En als welkome afleiding woeien er twee groote tenten om, juist toen de jongens de koks toeschreeuwden het dessert en de koffie te brengen.

Zooals Gerrit Voorhamer zei, het was wel leuk om naderhand te kunnen vertellen. Dan kon je het ook altijd nog wat mooier maken, dan het werkelijk geweest was. Maar op het oogenblik voelde hij toch erg veel voor een stuk oudbakken brood, of een bord postelein — de eenige groente die hij niet door kon krijgen.

Maar wenschen hielp niet. Om negen uur werd er taptoe gehouden, zonder trom of occarino's dezen keer. De wacht werd ingedeeld, en de jongens kregen den raad mee, hun riem maar een gaatje nauwer aan te halen. Het zou morgen toch eindelijk wel eens uitgewaaid zijn, en anders maar dadelijk na het ontbijt weer beginnen met de boei en de lijn.

„Na het ontbijt op het slot en de villa, meent u zeker. Want wij hebben niet veel meer te ontbijten".

„Kom, jongen, niet zoo somber. Er is toch nog koffie en cacao, is het niet ? Nou dan ! Wel te rusten, hoor !"

(*Wordt voortgezet*)

JONGENSOPSTELLEN

Een Riddergeschiedenis

Omstreeks Pinksteren van het jaar 19— bevond zich een aantal ridders onder hun aanvoerder, den burggraaf van Tessel en Zijl, voor een eeuwenoud slot, waar de machtige heer van Wafelstein zijn verblijf hield. Onder de ridders heerschte een aangename luidruchtige stemming, vooral de heer van Burgerhooge scheen het hoogste woord te voeren. Men was vol hoop dat de graaf van Wafelstein de ridders, die zich ondanks hun vroolijkheid toch vermoeid voelden, welkom zou heeten en hun eenige dagen gastvrijheid verleenen. Nog was men druk aan 't redeneeren, toen de ophaalbrug neerging en een vazal verscheen, met het wapen van de van Wafelsteins op de borst en een verzegelden brief in de hand. Deze brief werd door de ridders met gejuich ontvangen en vol verwachting geopend. Maar.... Fortuna scheen den armen ridders den rug toe te keeren, want, raad eens, wat hij bevatte ? dat wegens staatkundige redenen de ridders zich hier niet mochten vestigen, al was het ook niet langer dan één dag. Een kreet van verontwaardiging ging onder de Kennemerlandsche ridders op, maar.... toegeven moesten ze wel.

Zoo zagen zij zich genoodzaakt verder te trekken, maar zie, de doortocht der Kennemers was geen geheim gebleven voor menig Stichtsch edelman en zoo ook niet voor een ouden Baron, die vroeger in dezelfde gelederen had gestreden als hun hoofdman de burggraaf. Deze was zeer verontwaardigd over de behandeling der Kennemer ridders, in Wafelstein ondervonden. Daar nu de oude hand van vriendschap tusschen den Heer van Zwartendal, zoo was de naam van den baron, en den hoofdman nog hecht en sterk was, zoo stelde deze voor, dat de ridders in zijn bosschen en onder bescherming van zijn slot zouden kampeeren. Dit voorstel werd met luid gejuich aangenomen en weldra stonden drie tenten in het dichte woud van den heer van Zw., waar wild en gevogelte zich overvloedig ophielden.

De baron noodigde de ridders uit zijn slot te komen bezichtigen en bood hun heerlijke ververschingen aan ; daarna vroeg hij hun aan zijn tafel te komen middagmalen, maar de ridders zeiden hem, dat zij een gelofte gedaan hadden, om zoo veel mogelijk zichzelf te helpen en voor hun eigen behoeften te zorgen, waarna zij zich naar hun kamp spoedden om hun eten te gaan bereiden.

De baron, echter eenigszins bezorgd dat de grage magen van de ridders niet al te zeer gevuld zouden worden, zond hun van zijn voorraad, opdat hun maaltijd wat voedzamer zou worden. Zoo werden 2 dagen op aangename wijs doorgebracht. Den tweeden dag werden zij verrast door het bezoek van 2 andere Kennemer ridders, die gaarne den tocht volledig hadden meegemaakt, maar door aangelegenheden van hun geslacht genoodzaakt waren hiervan af te zien. Zoo spoedig echter als hun mogelijk was hadden zij gevolg gegeven aan hun verlangen, om hun hoofdman en wapenbroeders weder te ontmoeten. De jongste der twee ridders was, nadat een allerhartelijkste begroeting had plaats gevonden, terstond aan 't aanleggen van vuren gegaan, om op de brandende boomstammen zijn gebraad te roosteren, wat altijd een van zijn geliefkoosde bezigheden was, en had om den anderen ridders van dienst te zijn het zout en de suiker, die voor de bereiding der spijzen noodig waren, bij elkander gegooid, daar hij hield van alchemistische proefnemingen. De vreugde steeg echter ten top, toen door de vrouwe van Zwartendal een heerlijke taart werd gebracht, waarop stond in sierlijke letters, door roosjes gevormd „Leve de jonge ridders". Hiermede nam de dag een eind en vertrokken de twee ridders weer. Den dag daarna werd het kamp opgebroken, geholpen door Zeister baanderheeren. Vermoeid kwamen allen weer in hun kasteelen aan en waren vol lof over den Heer van Zwartendal en hun hoofdman. Gaarne ondernemen de Kennemers nogmaals een tocht en hopen dat hun hoofdman weder zoo'n wapenbroeder moog' ontmoeten.

BOUDEWIJN VAN DURESTAD

Opgevangen gesprekken

Als ik soms op een vrijen middag rondwandel, ontmoet ik wel eens een P.V. En omdat ik in politiek ben, letten ze niet op me. Dan heb ik altijd een prachtige gelegenheid om ze ongemerkt op te nemen. Want, omdat ik zelf ook een P. V. ben, stel ik veel belang in andere P. V.'s. Op zoo'n middag dan ving ik dit interessante gesprek op tusschen een vroolijken patrouille-leider en een padvinder, die hem nauwelijks salueerde en vreeselijk in zichzelf stond te mopperen.

De P. L.: — Zoo, Teervoet, hoe gaat 't met je?

P. V. Teervoet: — Dag, Denouwe. Goed, dank je.

P. L.: — Wat is er aan de hand, kerel, je zet zoo'n zuur gezicht. Het zonnetje ziet er vroolijker uit dan jij. Ah, nou begrijp ik het, je hebt je mouwen nog niet opgeslagen. Geen bloote knieën. Stel je voor, nu, in Juni, nog zoo ingepakt. Heb je dat stuk van die mijnheer J. R. in 't vorig Padvindersblad niet gelezen. Die liep in zijn bloote body. De knoop uit je das? Al een goede daad gedaan? Vergeten, wel foei, Ik laat mijn knoop altijd, ook na een goede daad, er in zitten. Je kan op een dag nog zooveel goede daden doen. O, ja, dat had ik je willen vragen. Ik ben het vergeten. Hoe moet je *ook* weer doen, als er een dolle hond op je afkomt?

P. V. Teervoet: — Wel, je neemt je hoed, zet die op je stok en houdt die de hond voor, dan....

P. L.: — Hoe zeg je, de hoed op een wat?

P. V. Teervoet: — Op een stok (bloost tot achter zijn ooren, want hij heeft zijn stok vergeten).

P .L.: — Zoo, en als je geen stok hebt! Kom, ga als een haas naar huis en haal je stok. Als er een dolle hond komt, ben je gesjochte.

Teervoet laat zich dat geen tweemaal zeggen en rent zonder saluut heen.

Denouwe roept hem na: — zeg, ik zal je vanmiddag instructie geven in 't salueeren, zoo, met drie vingers.

Teervoet houdt halt, maakt front, salueert in correcte houding en gaat beschaamd heen.

Na dit tooneeltje zal het jullie wel niet lastig vallen, jongens, te raden wie van die twee de ware Padvinder is. En toch zie ik nog zoo dikwijls jongens als Teervoet. Als je je nou gedraagt als die Denouwe, dan durf ik haast wedden, dat jullie gauw allen patrouilleleiders worden.

W. B.

Indrukken van Amsterdam

27 en 28 Juni 1914 zullen mij nog lang in herinnering blijven. Het waren dagen, waarop de liefde voor onze padvinders-organisatie, voor het groote doel dat wij voorstaan, zoo sterk op den voorgrond trad.

Daar was Zaterdagmiddag, de middag van de algemeene vergadering der N. P. O., een vergadering met notulen, debatten, reglement-besprekingen enz. enz. Vergaderingen kunnen dor en droog zijn, vergaderingen zijn dingen waarover zich een echte jongen niet het hoofd moet breken. Maar deze vergadering, jongens, was een heerlijke vergadering, want steeds en steeds bleek hoe allen doordrongen waren van ons ernstig beginsel, hoe 'n zuivere kijk allen hadden op het doel en streven van de padvinderij. Er werd geapplaudisseerd voor pittige kernachtige gezegden, maar vooral, er werden besluiten genomen, die onze N. P. O. omhoog zullen werken en die de padvinderij in Nederland steeds meer en meer populair zullen maken.

Nieuwe „pracht-krachten" werden er opgenomen in het uitvoerend comité, besloten werd tot *aanstelling van districtscommissarissen.*

1913—1914 was een jaar geweest met veel tegenslag en tegenspoed, maar ondanks dat waren allen bezield met een vuur, een heilig vúur; het waren „*padvinders*", jongens, die daar voor jullie werkten.

Ons eeresaluut!

Vergadering is natuurlijk theorie. Maar theorie en practijk zaten elkaar dicht op de hielen. Het was een heele drukte 's avonds aan station Weesperpoort. Alle Amsterdamsche troepen traden aan, om den Br. v. Pallandttroep af te halen. De publieke belangstelling liet natuurlijk niet op zich wachten, doch deze was van het gemoedelijke Amsterdamsche publiek niet hinderlijk.

Mijnheer Everts, de eminente voorzitter van afd. Amsterdam (ik krijg vast op m'n kop dat ik zijn naam hier eens uitdrukkelijk noem), was overal, was de ziel van zijn troepen.

Keurig stonden de A'mamsche troepen, eenige honderden P. V.'s, opgesteld in 2 gelederen. Vele gezichten van *de* vergadering waren bij de „practijk".

De trein uit den Haag stoomde binnen, de Br. v. P.-troep plaatste zich met zijn muziek aan het hoofd van den stoet, de hoorns schalden het welkom, en omgeven door dichte drommen publiek dreunde de groote trom en raffelden de kleine troms, de enorm lange colonne trok door Amsterdams breede straten, tot het Rijksmuseum.

De 57 Haagsche gasten werden ingekwartierd.... de Zaterdag was voorbij.

Zondagmorgen, een blauwe lucht, en een zomerzon, blauw water met witte zeilen van zeiljachten en luxemotorbooten, waartussschen onze groote breede stoomboot, met de N. P. O. vlag in top, zacht voortstoomend over het gladde, effen IJ. Holland op z'n best, en aan boord „Jong Holland op z'n best", als padvinders, als stoere, rappe knapen, als broeders.

Toen ik vanaf de commandobrug dat mooie Holland-landschap zag, met de Zuiderzee in het verschiet, op het voor- en achterdek onze jongens, onze Hollandsche padvinders, vroolijk en levenslustig, jong en sterk en blij, toen voelde ik, ja wat? trots en blijdschap padvinder te zijn, beter mensch, krachtig en bereid het spel te spelen van het leven. 't Was mooi, 't was innig mooi.

Maar de koude ijzeren machine voelde daar niets van; zij vrat kolen en werkte en vroeg niet of het mooi was, maar ging door. Pampus lag reeds achter ons en spoedig stapten

we aan wal in het groen-verscholen Muiden.

De onvermoeide „band" zette er de pas in en schrikte de bewoners op van Muiderberg.... de padvinders, *alle* padvinders, wel duizend.

Hoog in de lucht wapperden de vlaggen, de driekleur, ons oranje, en onze lelievlag boven het groene veld, waarachter de Zuiderzee blauw-wazig zich als eindeloos uitstrekte.

Het stond feestelijk, en we hadden een feestelijk gevoel op dien padvindersdag. De Hoofd-comitéleden glunderden en waren tevreden ; de leiders regelden en hadden het druk ; de wedstrijdleiders goochelden met lijsten en nummers bij de wedstrijdbanen, de camera's klik-klakten en de cinema draaide en de „man die alles zag" gaf 75 antwoorden per minuut.

En achter aan het veld, in hun keukens, zaten de stoere kerels van den eersten Amsterdamschen te zweeten bij hun houtvuren, waarop enorme hoeveelheden aardappelen-met-snijboonen den aanval afwachtten. Het pleizierige en gemakkelijke hadden ze opgeofferd voor het algemeen belang.

De inspectie was, voor ingewijden, zeer belangwekkend. De Amsterdamsche troepen maakten een keurigen indruk. Mag ik misschien één opmerking doen ? Hoewel natuurlijk geen hoofdzaak, kunnen *schijnbare* kleinigheden zooveel af- of toedoen aan de flinkheid, correctheid en discipline van een troep, waarvan vaak de sympathie voor een troep afhangt.

Onder indrukken mag ik natuurlijk geen wedstrijduitslagen mededeelen. Van de wedstrijden dus alleen dit. Alles was keurig geregeld door de Heeren Quéné. Amsterdam heeft uitstekende korte-baan-loopers met mooien stijl en groote snelheid.

Moe, stoffig en warm kwamen we weer op de boot, waar de stemming er weer direct in zat. Dezelfde mooie tocht van 's morgens werd terug gemaakt ; een heerlijke avondkoelte werkte opwekkend na de warmte van den dag.

Op het voordek werden de prijzen uitgereikt, gespeecht en gecheerd en gezongen.... tot de boot, de machine zei : „'t is uit, we zijn er". Onder „algemeene belangstelling" trokken we naar 't Centraal Station, de horens schalden, nu weemoedig. Op gingen de hoeden, „Leve de Amsterdamsche padvinders, hiep hiep hiep.... hoeràààà ! ! !"

Tot de conducteur toe was vriendelijk en voorkomend, en zorgde uitmuntend voor ons. Er werd nageboomd en gelachen over de wederwaardigheden van de dagen, en *allen* waren het er over eens, het waren prächt-dagen geweest.

J. Sch.

De Baron van Pallandt-troep in Amsterdam

Uitgenoodigd door het Amsterdamsch Comité is deze Haagsche troep Zaterdagavond in de hoofdstad gekomen. De voorzitter, Mr. J. Everts, had zich veel moeite gegeven voor de voorbereiding van den boottocht naar en de wedstrijden te Muiderberg, waarheen hij herhaaldelijk gegaan was, om alles te regelen, en ook voor de ontvangst. Zoo stonden daar dan voor het station Weesperpoort alle Amsterdamsche troepen geschaard, benevens verschillende comitéleden en genoodigden. Ruim kwart over acht werd „Geeft acht" gecommandeerd, want uit het station kwamen de Haagsche gasten. Met de muziek voorop gingen zij de gelederen langs, die het saluut brachten, en werden voorop gesteld. Nu ging het de stad in en het was een mooi en aardig gezicht de 300 jongens op te zien trekken langs Sarphatistraat en Weteringschans. Eerst de Hagenaars met hun groene blouses of truien (waarom „shirts" ?) en paarse dassen, (de heeren hierachter vormden het minst fraaie gedeelte) en daarna de Amsterdammers in het khaki. Over het Leidsche plein ging men naar het Museumterrein, waar de onvermoeide „band" eerst ophield, en daar werd inrukken gecommandeerd en de Haagsche jongens trokken met hun „gastjongens" naar de verschillende woningen.

Zondagmorgen was het om 8 uur aantreden achter het Rijksmuseum en weer trok de stoet, muziek voorop, de stad door. De volgorde was gewijzigd, zoodat nu VII voorop liep. Achter het C. S. werd de boot betreden en nu ving een prettig watertochtje aan. Zaten de jongens eerst troepsgewijze, uit zichzelf en op aansporing van den voorzitter werd weldra algemeen kennis gemaakt en zat men door elkaar. De sloep van den derden troep werd op sleeptouw genomen en vormde een leuk gezicht achteraan. Opgevroolijkt van tijd tot tijd door muziek, terwijl het eten en drinken niet vergeten werd, stak men de uiterst kalme Zuiderzee over en kwam 11½ Muiden binnen. Hier weer vlug aangetreden en het stadje doorgemarcheerd, den straatweg op naar Muiderberg. Onder veel toeloop kwamen wij aan het groote grasveld te Muiderberg, waar de troepen eerst moesten uitrusten. De Heer Herbschleb en eenige jongens van den eersten troep hadden op het terrein overnacht, om alles in orde te maken en het eten te bereiden, en zoo hadden zij voor 300 personen een voortreffelijke warme spijs klaar gemaakt.

Na het eten had de inspectie plaats. In twee gelederen stonden de padvinders geschaard ; de voorzitter met den Heer Schaap, gevolgd door de andere gasten, namen achtereenvolgens het voorste en achterste gelid in oogenschouw. Troep voor troep „gaf acht", als de hooggeplaatsten kwamen, de trommelslagers de trommelstokken voor het gelaat, de tamboer van de groote trom de blanke armen omhoog. Na afloop kregen de voorzitter-hoofdleider en de heer Schaap lof over de goede houding der troepen. Door eenige personen, die zelden in Amsterdam komen en beter vergelijken kunnen, hoorden wij opmerken, dat de orde en houding der Amsterdamsche troepen veel beter zijn dan vroeger en dat de troepen veel vooruitgegaan zijn, zoodat zij alle ongeveer even goed zijn en meer gelijk aan elkaar.

Na de inspectie vingen de wedstrijden aan, nadat velen een tijdje langs het smalle strand geloopen hadden. De uitslagen staan vermeld onder het officieele gedeelte, zoodat we alleen ervan zeggen willen, dat er met animo meegedaan werd en de winners hartelijk door hun vrienden, en ook door hun kameraden uit andere troepen, toegejuicht werden. Jammer dat er geen tijd was de hinderniswedstrijden te laten houden.

Tegen vijf uur werd weer verzameld en marcheerden de jongens terug naar Muiden, terwijl de muziek van de band of van andere troepen speelde. De tamboer patste weer met veel vuur op de groote trom, alsof hij zijn schoonmoeder onder handen had. Er waren op dat uur veel auto's en fietsen op den weg. In Muiden ging men weer op de boot en stoomde terug, gelukkig was er wat meer wind en was het iets koeler. Aan boord weer een prettige stemming ; jammer dat er geen tijd was de sloep van III op te pikken. Op het voorschip werden

de prijzen uitgereikt en de heeren Quéné bedankt voor de regeling der wedstrijden. Ook mogen we hierbij den Heer van den Bergh niet vergeten, die eveneens voor de wedstrijden gezorgd heeft, en den opmarsch der troepen geleid heeft.

Om $7^1/_2$ legde de boot aan, en — op de Ruyterkade klonk de muziek van een andere band: er naderde een troep Engelschen uit Bolton, die het vorige jaar ook in Amsterdam geweest zijn en thans de gasten zijn van den zevenden troep in de Watergraafsmeer. Voor het station zeiden de Hagenaars en Amsterdammers elkaar vaarwel en een paar troepen trokken met de Engelschen mee naar het clubhuis van VII. Alle deelnemers hadden genoegelijke dagen gehad.

Iets over het Pinksterkamp van den 1en Troep der N. P. O. afdeeling 's-Gravenhage

Jongens, mijn neus begint te vervellen, weten jullie hoe dat gekomen is? Wel doodeenvoudig door het zonnetje. Zij — zon is vrouwelijk, geloof ik —, scheen op m'n bolletje in de duinen, bij de klip bij Wassenaar in het kamp der N. P. O. afd. 's Gravenhage 1° Troep. Ziezoo, nu weten jullie meteen alles.

Zaterdag 30 Mei om halfdrie was het aantreden in 't clubgebouw. Allen waren aanwezig, n.l. de Hopman, de leden van den troep op twee na en mijn persoontje, een gast van een der afd. in de buurt.

We hadden een flinken wagen, waarop onze bagage ging, en toen „volle kracht" op het doel af. Een gedeelte der jongens met den wagen en een gedeelte op de fiets. Bij een boer zouden we 't hout van den troep opladen, want we zouden een uitkijktoren gaan bouwen. Dat we een heel vrachtje hadden kunnen jullie wel opmaken uit 't feit, dat de veeren van den wagen plat lagen.

Verder hadden we een rijwielbrancard gemaakt voor 't vervoer van touw en levensmiddelen. Al trekkende, zingende, duwende en ook rustende — misschien was de meegenomen koek hier de schuld van — ging het op Wassenaar aan. Voor we evenwel dat dorp genaderd waren, raakte een van de fietsen onder een auto, met 't gevolg dat hij niet meer te berijden was. Persoonlijke ongelukken hadden niet plaats. In 't dorp werd stroo opgedaan en tegen den avond kwamen we ter bestemde plaatse aan. Eerst werd hier de inwendige mensch versterkt. Toen de 3 tenten opgezet, ons nachtlogies in orde gebracht en de kleintjes naar bed. De grooteren hielpen nog 't hout bij elkaar leggen en de rest opruimen, en tot slot werd het kampvuur ontstoken. Hel laaide het op naar den met sterren bezaaiden hemel, terwijl een viool zachte melodieën voortbracht, gesteund door een genoeglijk geneurie van de toehoorders. Eindelijk gingen allen te bedde behalve de wacht.

Den volgenden morgen reveille, wasschen aan de beek en de tenten schoonmaken, om acht uur aantreden voor de vlaggeparade en daarna ontbijten. Negen uur begonnen we het hout naar een der hoogste, bijgelegen duintoppen te transporteeren, terwijl reeds de eerste schragen in elkaar gezet werden. We werkten door tot twaalf uur, toen er geblazen werd voor 't eten. We mochten het genoegen smaken den eersten dag reeds twee verdiepingen klaar te krijgen, zoodat ons maal bruine boonen met spek en rijst zich wel liet smaken. 's Middags was het eerst wat pillen met den bal en toen opknappen, want er zou bezoek komen. Sommigen gingen weer naar den toren, anderen lieten de gramaphoon draaien, maar niemand die zich verveelde.

Met het avondeten kwam een der jongens op de proppen met een halve carnaval-uitrusting en geen minuut daarna zagen de nieuwsgierige kijkers een boeman met een dierenpels om den schouder, een rooden duivel en een Indiaan rond loopen.

De lachlust steeg zoo ten top dat een, die schijnbaar nog al wat naar binnen gewerkt had, op den grond ging liggen van wegens zijns buiks. Tegen den avond begon de lucht te betrekken en weldra vielen de eerste regendroppels. Maar voor het zoo ver was zouden we bezoek krijgen van 4 Duitsche studenten uit Bonn. Dezen waren op een voetreis door Holland, hadden den regen in de gaten en ook ons kamp en vroegen ons om nachtlogies. Dit werd welwillend toegestaan.

Eerst kookten ze nog hun potje en toen van wegens de regens in de tenten, waar weer gezongen en muziek gemaakt werd, terwijl ettelijke „Knaben" hun „Duis" eens gingen luchten. De regen kwam goed te pas, want, hoewel wij geen kampvuur dien avond ontstaken, begonnen in 't dorp Wassenaar hooibergen te branden. Om eerlijk te wezen. Deze brandden reeds ± 5 uur. Direct ging een rijwiel-patrouille van 5 man zien of er ook te helpen viel. Aangeboden diensten zijn zelden aangenaam en zoo ook hier. Er was geen gevaar bij en men liet den boel lustig branden, spoedig keerden wij naar onze tenten weder. Den volgenden dag klaarde het weer op, maar er woei een stevige wind. Al vroeg begon men het bouwen van de 3e verdieping. Den Duitschers werd uitgeleide gedaan en vóór het middageten werd de groene vlag met de lelie op ons bouwwerk geheschen, waar het dundoek zich fier in den straffen wind uitsloeg. Het eten was ook dezen middag weer puik, zoodat onze twee koks, die hun insignes moesten behalen, alle eer van hun werk hadden. Tegen den avond vertrokken er verschillende jongens, zoodat we nog met 6 man over waren. De toren was 's middags weer afgebroken, nadat hij verschillende keeren gekiekt was en 't hout weer naar beneden en ergens ter bewaring weggebracht was.

De laatste morgen werd besteed met het afbreken van de tenten, 't opruimen van het stroo enz. 's Middags aten we nog lekkere pannekoeken en na het neerhalen van de vlag zeiden we het plekje gronds vaarwel, waarop gedurende $2^1/_2$ dag ons kamp gestaan had.

Alle bagage werd opgeladen en om kwart voor drie vertrokken we van de klip.

Onderweg deden we ons nog eenige malen te goed en om kwart over vijf mochten we weer het Bezuidenhout met onze voeten betreden.

Nabetrachting

Het kamp lag prachtig beschut. We hebben veel bezoek gehad van comité-leden, ouders, kennissen en lieden uit de omgeving. Het weer was prachtig. De geest onder de jongens magnifiek. Als ik hierover zou willen beginnen, dan was ik morgen nog niet uitgepraat. Alleen dit, kwinkslagen en geestigheden bij de vleet, zoodat ik maar zal zeggen: ik zegs maar zoos, ik zegs maar niks meers, want je weets hets tochs al een groen vogeltjes is geen paars vogeltjes.

Daarom drie cheers voor onzen gastheer.

Met p.v. groeten

KIN CHAO,

Zoon van den sultan van SIAK

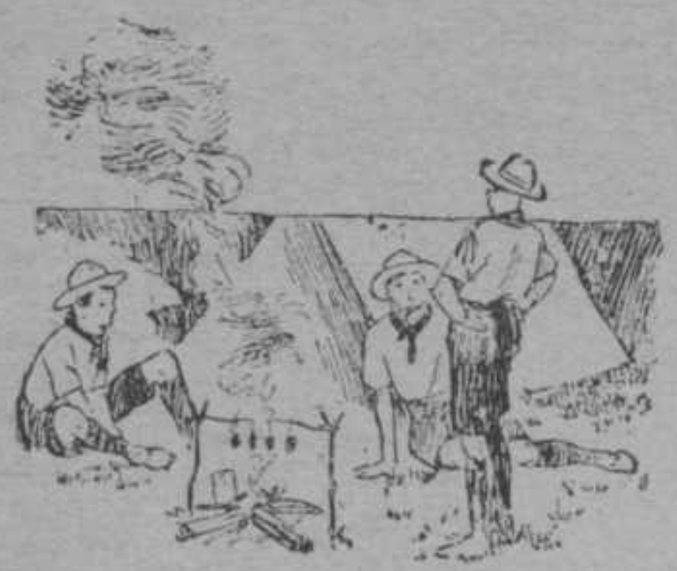

Kamp te Harderwijk

Het zij mij vergund een enkel woord van aanbeveling — van waardeering tegelijkertijd! — te wijden aan het kamp te Harderwijk, waaromtrent de lezer in het vorige nummer onder de officieele berichten nadere inlichtingen kan aantreffen.

Alle P. V.'s willen gaarne eens gaan kampeeren, maar toch komt menigeen er niet toe; den troepleider ontbreekt de noodige tijd een kamp voor te bereiden en te leiden, en om de jongens alleen te laten gaan, daar hebben de ouders hunne (gegronde) bezwaren in.

Welnu, gij, die in dergelijke omstandigheden verkeert, U roep ik toe: „gaat naar Harderwijk". Geniet daar van hei en zee, van sport en spel, en te meer kunt gij er van genieten, omdat er *deskundige* leiding is op alle gebied, gepaard aan goede voeding en goede ligging, de hoofdvereischten voor een kamp.

Vooral gij, jongere troepleiders, assistenten bovenal, maakt dàt kamp mede, opdat gij ziet en ondervindt, hoe het in een werkelijk kamp toegaat, opdat gij naderhand zelf een kamp kunt organiseeren op grond Uwer *eigen* ervaring, Uwer *eigen* levenswijsheid.

Ook gij, die onder Uwe vrienden geen aantreft, die met U wil gaan; onder de in den regel Æ 300 jongens, die, uit alle deelen van het land, aan het kamp deelnemen, treft ge allicht een of meerdere kennissen aan en, zoo niet, dan maakt ge nieuwe kennis, sluit ge nieuwe vriendschap, dikwerf voor heel Uw verder leven!

Ik zou kunnen uitweiden over het kamp, waarin ge een nomadenleven leidt, in den goeden zin van het woord, van de cantine, door eigen gas verlicht, waar avond aan avond zoo menig lied weerklinkt en het blazen der taptoe je te midden van het vermaak overvalt, maar op zoo'n oogenblik komt je P. V.-wet je weer voor den geest, het hoornsignaal daarbuiten doet je plichtgevoel weer bovenkomen en ge gaat welgemoed de tenten opzoeken, om met blij gezicht den volgenden dag de zon weer te begroeten.

Ik zou kunnen vertellen van de prachtige, dikwerf leerrijke tochten, die ge daar kunt maken, als b.v. een bezoek aan het artilleriekamp te Oldebroek.

Maar bij een tocht naar het Uddelermeer en zijn Hunnenschans, wie denkt dan niet aan de heks van „De Schaapherder", die destijds daar heerschte, zoo gloedvol en boeiend omschreven in Oltman's werken, dan *voelt* men de natuur in al zijn pracht en betreurt dan dat het kamp slechts 16 dagen duurt.

Ik zou nog meer kunnen mededeelen, maar de zetter wordt reeds ongeduldig en ik kan U toch geen juisten indruk geven van dat kamp, dat men moet hebben medegemaakt om te kunnen spreken van „kampeeren" in den waren zin, als opbouwend element in je verder leven.

Ik wil eindigen met een wensch, die deze is: dat ik U *allen* toe kon roepen: *„tot in het kamp van Harderwijk."*

Westzaan, 25 Juni 1914

W. F. G. L. Driessen,
Secr. van het Hoofdbestuur
der Nederl. Padv. Organisatie

OFFICIEEL GEDEELTE N.P.O.

Kort verslag van de Algemeene Vergadering der N. P. O., gehouden te Amsterdam den 27sten Juni

Tegenwoordig zijn alle leden van het Hoofdbestuur, uitgezonderd de heeren C. J. M. Collette en Jhr. Mr. B. W. Th. Sandberg, die beiden bericht van verhindering hadden gezonden.

Voorts zijn vertegenwoordigd de afdeelingen: Amersfoort, Amsterdam, idem meisjes, idem C. J. M. V., Bussum, Eindhoven, 's-Gravenhage, Helder, Hilversum, Maassluis, Nijmegen, Tilburg, Vlaardingen en Waalwijk.

Uitgebracht worden de verslagen van den secretaris en van den penningmeester (waarvan uittreksels in het volgend nummer zullen worden opgenomen).

De verkiezing van de leden van het Hoofdcomité wordt aangehouden tot de behandeling van het voorstel tot wijziging van art. 8 der statuten (samenstelling Hoofdcomité).

Hierop volgt eene korte bespreking van den financieelen toestand der vereeniging, waarna de voorzitter uitvoerige mededeelingen doet omtrent *Het Padvindersblad*, de samenvloeiing van de z.g. „groene" en z.g. „gele", en daarbij hulde brengt aan den heer De Voogt, die in dit opzicht pioniersarbeid heeft verricht.

Thans verkrijgt de heer Everts het woord ter inleiding en toelichting van het voorstel tot wijziging van art. 8 der statuten, dat, na uitvoerige gedachtenwisseling en wijziging van enkele zeer ondergeschikte punten, met algemeene stemmen wordt aangenomen, zoodat het Hoofdbestuur voortaan zal bestaan uit:

a. Het Dagelijksch Bestuur, bestaande uit voorzitter, onder-voorzitter, secretaris, 2den secretaris en penningmeester;

b. de districtscommissarissen, die benoemd worden door het Dagelijksch Bestuur, dat tevens de grenzen van hun district vaststelt;

c. ten minste 6 leden door de almeene vergadering gekozen, zooveel mogelijk in dier voege, dat de grootste afdeelingen eene vertegenwoordiger in het Hoofdbestuur hebben.

Besloten wordt op deze statutenwijzigingen de Koninklijke goedkeuring aan te vragen.

Het Dagelijksch Bestuur wordt hierop samengesteld als volgt: A. E. Dudok van Heel, voorzitter, A. G. Landaal, onder-voorzitter, Mr. W. F. G. L. Driessen, secretaris, Ph. Baron van Pallandt, 2de secretaris, en Mr. W. W. Wichers Wierdsma, penningmeester.

Tot leden worden gekozen de heeren: W. D. H. Baron van Asbeck (Suriname), C. Beukers (Eindhoven), K. W. Bouwensch (Amersfoort), C. J. M. Collette (Dordrecht), Mr. J. Everts (Amsterdam), W. H. A. G. Baron van Ittersum (Apeldoorn) en Gos. de Voogt (Amsterdam).

In eene eerstvolgende vergadering van het Dagelijksch Bestuur zullen de Districts-Commissarissen benoemd moeten worden.

Na rondvraag wordt hierop de vergadering gesloten.

Uitslag der wedstrijden op Zondag 28 Juni te Muiderberg

Afd. 1. Wedloop 100 M. 12–15 jaar.
Padv. Hausbrand, 1e Amst. troep,

eereprijs; padv. H. Eilers, 3e Amst. troep, 1e prijs; padv. Kandou, 1e Amst. troep, 2e prijs.

Afd. 2. Wedloop 150 M. 16 jaar en ouder.

Padv. Hofland, 1e Amst. troep, eereprijs; padv. Ruygrok, Baron v. Pallandttroep, 1e prijs; padv. Kuyk, 3e Amst. troep, 2e prijs.

Afd. 3. Lassowerpen.

Padv. Westerbeke, Baron v. Pallandttroep, eereprijs; padv. Landaal, Baron v. Pallandttroep, 1e prijs; padv. Meyer, 1e Amst. troep, 2e prijs; padv. André de la Porte, 1e Amst. troep, 3e prijs.

Lijst afdeelingsbesturen en troepleiders

Den 15en Juni werden de afdeelingsbesturen bij rondschrijven verzocht op eene ingesloten lijst de gegevens te verschaffen, welke het hoofdbestuur noodig heeft om te geraken tot de samenstelling eener volledige lijst der afdeelingen en van hun bestuur, alsmede van eene, vermeldende de namen der troepleiders.

Waar blijven de gegevens van de afdeelingen Baarn, Breda, Hoorn, Kampen, Leerdam, Maastricht, Nijmegen, Vlaardingen, Waalwijk en Zwolle?

Spoedige toezending aan den secretaris van het hoofdbestuur is gewenscht.

Verkrijgbaarstelling van insignes

De Secretaris van het Hoofdbestuur maakt bekend dat bij hem verkrijgbaar zijn de volgende insignes en goederen tegen de prijzen daarachter vermeld:

Installatie-lelie ƒ 0.15; patrouilleleiders-lelie ƒ 0,10; assistent-patrouilleleiders-lelie ƒ 0.07½; linten voor die lelies ƒ 0.15; vakinsigne ƒ 0.15; jaarsterren voor P. V.'s ƒ 0.08; idem voor troepleiders ƒ 0,10; schouderlappen ƒ 0,05; schouderlinten ƒ 0.07½; insigne 2de klasse ƒ 0,05; dasspeld voor P. V.'s ƒ 0.25; idem met lila of groen geëmailleerd lint voor assistenten en troepleiders ƒ 0.40; idem (verguld) voor comité-leden ƒ 0.50; idem wit geëmailleerd voor leden van het hoofdbestuur ƒ 0.60; schrijfpapier 25 vel en couverts voor P. V.'s ƒ 0.30; idem voor comité-leden ƒ 0.30; N. P. O. vlag ƒ 6.—; verbanddoozen ƒ 0.45; pluimen met lelie voor assistenten- en troepleiders ƒ 0.25; alles *vermeerderd* met de kosten van toezending ad ƒ 0.05 voor een enkelvoudigen brief, ad ƒ 0.10 voor brieven welke zwaarder zijn dan 20 gram.

Aan aanvragen van P. V.'s, die buiten den secretaris van hun plaatselijk comité om een en ander wenschen te ontvangen, zal slechts voldaan worden, indien de aanvrage vergezeld gaat van een postwissel tot het vereischte bedrag.

De secretaris voornoemd
W. F. G. L. Driessen

OFFICIEEL GEDEELTE N.P.B.

Kleedingcommissie

Rugzakken zijn thans weer bij de Kleeding-commissie verkrijgbaar. Omdat de Engelsche broodzakken te weinig ruimte bevatten, lastig te dragen zijn en bovendien niet waterdicht, zijn aangeschaft een partij grijsgroene rugzakken van het algemeen bekende Duitsche model, in twee maten, n.l. voor kleinere jongens en voor groote jongens of leiders. Het kleine model heeft één, het groote model twee afzonderlijke buitenzakken. De zakken zijn tegen een flinke regenbui bestand vóór de inhoud nat wordt en bieden voldoende berging voor een uitrusting voor een grooteren tocht. De prijs van de groote zakken is ƒ 2.25; die van de kleine kan eerst worden opgegeven wanneer de fabrikant deze heeft afgeleverd, wat misschien nog één of twee weken zal duren.

Kookketels van aluminium vormen een ander nieuw artikel van het bondsmagazijn. Ieder weet dat de gesoldeerde Engelsche blikken keteltjes eigenlijk niet veel meer zijn dan kinderspeelgoed. Daarom heeft de Kleedingcommissie thans een partij Duitsche kookketels aangeschaft van degelijker model. Deze bestaan uit: *a* een pan van 1½ L. inhoud; *b* een deksel, welke tevens als braadpan dienst doet; *c* een komfoor uit twee deelen, passend onder beide pannen, *d*. een spirituslamp, *e* een handvat voor de pannen, *f* een riem om het geheel dicht te binden. In gesloten toestand vormt het geheel een doos van 17 c.M. middellijn bij 9 cM. hoogte, wegende slechts 400 Gram, welke dus gemakkelijk in den rugzak meegenomen kan worden.

Bij koken op houtvuur behoeft men komfoor en spirituslamp niet mee te nemen en kan dan dus geschikt boterhammen of dergelijke in de pan meenemen. Neemt men deze onderdeelen wel mede, dan berge men tevens een servet in de pan, om rammelen te voorkomen. Raadzaam is, een soort knikkerzak met ronden bodem te maken, waarin de pan juist past.

Gebruik makende van een tijdelijke goedkoope aanbieding, kan de Kleedingcommissie deze kookketels thans voor ƒ 1.55 leveren.

Nu de aankondigingen van de Kleedingscommissie ook onder de oogen van P.V.'s van andere vereenigingen komen, is misschien wenschelijk er hier nog eens de aandacht op te vestigen, dat de Commissie aan P. V.'s van alle vereenigingen tegen dezelfde voorwaarden levert.

Het doel van het bondsmagazijn is: uitrustingsstukken van uitsluitend goede kwaliteit en bij voorbeur van Nederlandsch fabrikaat tegen zoo laag mogelijken prijs te leveren. Van alle artikelen wordt zoowel het model als de kwaliteit eerst zorgvuldig overwogen.

Een volledige prijscourant met opgaven omtrent maatnemen, bestellen en betalen vindt men in het Padvinders-jaarboekje voor 1914. Een verkorte opgave daarvan zal binnenkort nogmaals in dit blad worden afgedrukt.

Alle bestellingen geve men op aan de Voorzitster van de Kleedingcommissie van den N. P. B., Mevrouw A. Kuyper-Kolkman, Willem Barendzstraat 55, Utrecht. De bestelde goederen worden des Dinsdags verzonden, zoodat het raadzaam is de bestellingen op Zaterdag op te geven. Er wordt uitsluitend à contant geleverd; betaling moet binnen 10 dagen per postwissels geschieden. Zeer gewenscht is, dat in elke plaats één persoon optreedt als correspondent van de commissie en alle bestellingen en betalingen steeds door zijn tusschenkomst geschieden, waardoor veel

moeite en onkosten bespaard worden. Bestellingen vanaf ƒ 5.— worden franco verzonden.

Opruiming Jaarboekjes

Van de Padvinders-Jaarboekjes voor 1914 is nog een kleine voorraad beschikbaar, die „wegens vergevorderd seizoen" wordt opgeruimd voor den verminderden prijs van ƒ 0.20 (franco per post ƒ 0.22) per stuk, zoolang de voorraad strekt.

Het jaarboekje bevat behalve kalenders en allerlei opgaven, ook de seinstelselsels Vreede en Morse, het technisch reglement en de eischen voor klasse-examens en vakinsignes van den N. P. B., een prijscourant van het bondsmagazijn, en de eenige bestaande adreslijst van vrijwel alle padvindersafdeelingen in ons land met opgave of in de clublokalen nachtlogies beschikbaar is.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Wat is de beteekenis van de letters B en H, waarmede zachte en harde potlooden altijd worden onderscheiden? H. M. v. S.

Afdeeling Utrecht N. P. B.
Pinksterkamp. Middag koken nabij Stroe

De Hemel

ZON	Opkomst		ondergang.
5 Juli	3.43 v.m.	—	8.25 n.m.
12 Juli	3.50 v.m.	—	8.20 n.m.
19 Juli	3.35 v.m.	—	8.13 n.m.
MAAN			
5 Juli	7.7	—	12.56.
12 Juli	10.22	—	9.6.
19 Juli	12.1	—	5.44.

Afdeeling Utrecht N. P. B.
2de Pinksterdag aan het Uddelermeer

VEREENIGINGSBERICHTEN N. P. B.

DEN HAAG

4e vendel, 2e troep Jonge Verkenners

Theo Boelen is benoemd tot penningmeester van het vendel, en wordt als zoodanig tevens belast met het beheer van de fondsen en eigendommen van het vendel.

Liefhebbers voor den wandeltocht Sauerland, 10—24 Augustus, gelieven zich ook even aan mij op te geven.

Kolonel Boelen zal misschien nog een marinekampje organiseeren bij den Helder, in de laatste week van Juli, en vaandrig Rombouts een oefenkamp in Epe. Laten liefhebbers zich ook hiervoor vast bij mij opgeven.

Wie weet er een goede naam voor de boot van Wim? C. D. V.

VEREENIGINGSBERICHTEN N. P. O.

NIJMEGEN

Pavindersoefenkamp 4—11 *Augustus* 1914

De Financieele regeling

Voordat in het volgend nummer de verschillende bijzonderheden betreffende het kamp worden bekend gemaakt, wenschen wij eerst de financieele regeling onder de aandacht van eventueele deelnemers te brengen.

Ieder deelnemer betaalt ƒ 1 per dag d.i. ƒ 8 gedurende de geheele kampweek.

De hoofd-kampleiders nemen van iederen gulden ƒ 0,25 af voor een reservefonds, waaruit zullen worden bestreden de kosten voor licht, tenten, eerste hulp en geneeskundige verpleging, watervoorziening, zwemmen, wedstrijden, groot kookmaterieel muziek, stroo, enz.

De leiders van ieder klein kamp ontvangen aan den avond van iederen dag ƒ 0,75 per padvinder uit zijn kamp. Met dit bedrag wordt gefourageerd en worden de verschillende kleine onkosten betaald. Het overblijvende wordt aan de jongens door hun leiders terugbetaald. Daar met ƒ 0,50 per padvinder en per dag makkelijk gekampeerd kan worden, zullen de deelnemende padvinders bij een goed beheer van leiders ± ƒ 0 25 per dag terugontvangen, zoodat de kosten ongeveer ƒ 0,75 per dag zullen bedragen. De gelden der deelnemers worden door hen gestort bij de Centrale Administratie en Effectenbank te Nijmegen

Inschrijvingsbiljetten moeten zoo spoedig mogelijk worden aangevraagd en voor 10 Juli worden terug gezonden.

De kampleiders.
G. Hoeneveld
N. J. C. Maquiné

LIJST VAN OEFENINGEN N. P. O.

AMSTERDAM

Meisjesgezellen

Zondag 5 Juli. Wegens voorbereiding voor Installatie is de tocht naar Zaandam uitgesteld tot na het kamp. *Alle* groepen worden verzocht om 2 uur in het clubhuis te zijn.

Maandagavond 7 uur limonade maken voor de „Hulst".

Dinsdagavond 7 uur. Extra gymnastiek voor de turnclub.

Woensdagmiddag 2 uur slagbal voor groep II, 4 uur gymnastiek.

Donderdagavond. Lezen en vertellen groep II*a*. Handwerken groep I en II.

Vrijdagavond 7 uur. Programma's maken, bespreken van de wetten der M. G. V.—Zang.

Zaterdagavond 8 uur. Installatie van Meisjesgezellen en van Rozenknopjes. Allen om half 8 aantreden voor het „Rechthuis" Middenweg, Watergraafsmeer. Aan de uniform mag niets ontbreken.

HILVERSUM

Zondag 5 Juli. Installatie van nieuwe Padvinders, 2 uur nam. aantreden Schuttersheide. Lasso's, seinvlaggen, kookketels, veldflesschen met water, rijst of aardappels medenemen. Oefeningen voor het kamp. Zorgt alle aanwezig te zijn.

LIJST VAN OEFENINGEN N. P. B.

ARNHEM

Zondag 5 Juli. Vermoedelijk oefenkamp Patr. II Troep III bij Kemperbergerweg.

Dinsdag 7 Juli. Oefening Troep III. Verzamelen 6.15 nam. Zijpsche Poort, thuis ± 9 uur.

Woensdag 8 Juli Oefening Troep III. Verzamelen 6.15 nam. Zijpsche Poort, thuis ± 9 nam.

Donderdag 9 Juli. Oefening Troep IV 8–10 nam. clubhuis.

Liefhebbers voor de 4 daagsche afstandsmarschen N. B. V. L. O. gelieve zich op te geven bij vaandrig Blom, Rijnkade 9. Kosten ± f 5.

1e klasse-cursus Dinsdag 7 Juli 7.45–8.45 nam. clubhuis (Staatsinrichting).

DEN HAAG

1e vendel 1e troep en *4e vendel 1e troep*. Zondag 5 Juli 10 uur voorm. Houtrustbrug. Brood meenemen. Zwemmen en oefenen. Slingerballen en voetballen.

1e troep 2e vendel. Geen oefening.

2e troep 2e vendel. Geen oefening.

3e vendel Zaterdag 4 Juli. 3e klassers verzamelen 7.15 nam. clubhuis. Stok en lasso meebrengen, knoopen en sjorringen nazien.

Zondag 5 Juli. Verzamelen met rijwielen 9 uur voorm. Plein 1813. Fietstocht Leiden—Koudekerk—Zoetemeer–den Haag ± 53 K.M. afstand, 12 uurtje meenemen en gevulde veldflesch. Thuiskomst ± 5 uur nam. Denk om contributie.

4e vendel 2e troep Jonge Verkenners. Zondag 5 Juli. Oefening op het water met Vendel Koens, richting Leidschendam. Wielrijders verzamelen 9.45 nam., voetgangers 9 nam. verzamelen Ingang Dierentuin, met twaalfuurtje. Thuiskomst ± 5 nam.

Opleidingsvendel.

Zaterdag 4 Juli, 's avonds 8 uur. Verzamelen clubhuis. Examen 4e klasse.

Schietcursus. Verzamelen Zaterdag 4 Juli 1.30 nam. Waalsdorperweg. Tenu e k.

Voormalig opleidingsvendel

Aantreden Zaterdag 4 Juli 7 uur nam. Witte Brug zonder stok. Avondoefening.

UTRECHT

Zaterdag 4 Juli. Wielrijders aantreden 2 uur nam. Museumbrug. Voetgangers met den trein van 2.35 uur nam. naar de Bildt.

Opleidingsvendel. Gelijk boven.

Circulaires over een wandeltocht voor de oudere en over een kamp voor de jongere P. V.'s zijn bij den 2en vaandrig Smits verkrijgbaar. Spoedige opgave van deelnemers is gewenscht.

ZEIST

Zaterdag 4 Juli. Oefening tegen Amersfoort, aantreden 2 uur nam. met rijwiel.

Iedere padvinder moet het hebben

Bestaat er wel iets practischer en gemakkelijker voor Padvinders, dan een

f 1.75. BRAADROOSTER f 1.75.

om zonder benzine, spiritus enz., doch uitsluitend met takken of spaanders, een vuurtje te stoken, om eigen spijzen te bereiden?

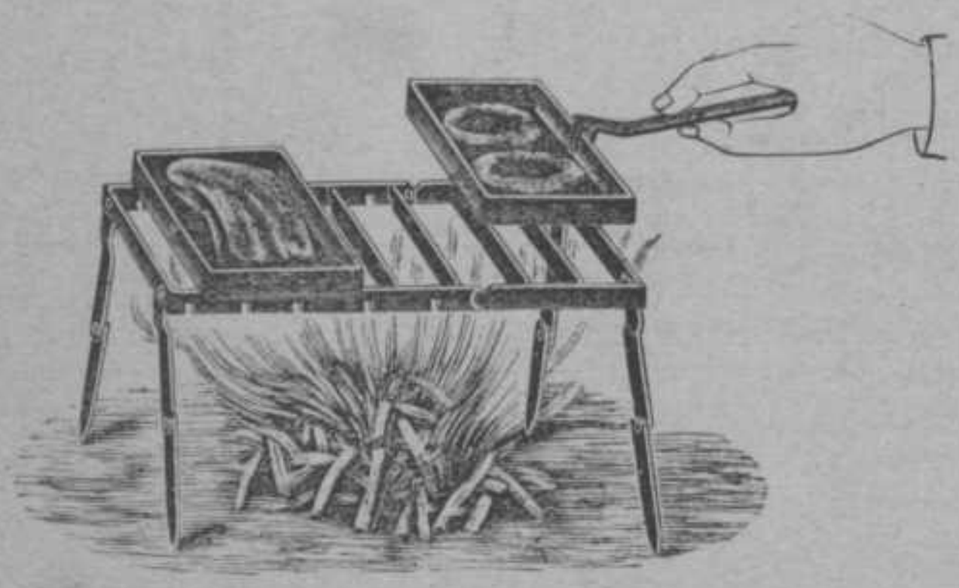

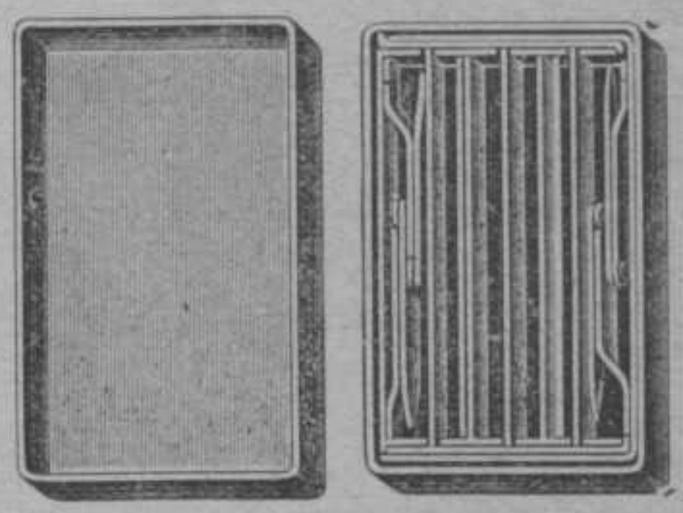

Het opvouwbaar braadrooster is verpakt in een aluminium etui, is zeer licht, in vorm en grootte gelijk een sigarenkoker en kan gemakkelijk in den zak opgeborgen worden.

Het etui dient tevens als braadpan, waarin alerlei gerechten bereid kunnen worden.

Ook is een speciaal vervaardigde vork in het etui aanwezig, welke men als handvat gebruiken kan, om de heete pannen gemakkelijk aan te vatten.

Vraag het aan uw leverancier. Is het niet voorradig, stuur ons dan een postwissel van f 1.75, en wij zenden franco door het geheele land het practische braadrooster.

Importeur: „THE NOVELTY COMPANY", Grensstraat 3, AMSTERDAM.